

Heb de tegenstrijdigheden lief

Worstelen met je eigen schaduw, de confrontatie met innerlijke conflicten en morele tekortkomingen, het ondergaan van afwijzing en verwaarlozing, allerlei dagelijkse vernederingen, het ervaren van een vorm van misbruik of een mate van beperking – dit soort ervaringen kunnen ons – als we daarvoor openstaan – brengen tot een dieper besef, bewustzijn van onze ziel, en kunnen onze ziel tot bloei brengen. Deze ervaringen geven ons zicht op onze naaktheid, ook nu, want deze zeer reële tegenstrijdigheden zijn er altijd. Behalve God is niets volmaakt... Zelf als we noodzakelijke en heldere grenzen trekken, worden we alsnog uitgenodigd om te vergeven wat er te vergeven is, om te huilen om onze eigen innerlijke armoede en deze te aanvaarden.

Als we ons tegenstrijdige zelf onder ogen zien, worden we levende iconen van het een én het ander. Als je eenmaal in staat bent om genade te aanvaarden, dan is het bijna vanzelfsprekend om dit ook aan anderen te geven (denk aan het verhaal van de meedogenloze dienaar in Mattheüs 19:23-35). Je geeft door wat je zelf hebt ontvangen. Als je nooit genade nodig hebt gehad, en je je eigen tegenstrijdigheden niet onder ogen ziet, dan kun je oud worden met een dubbelleven, opgesloten in een wereld waarin alles gedachteloos doordraait. Dat is, naar mijn mening, de 'zonde tegen de heilige Geest' (Matteüs 23:31-32). Deze zonde kan niet vergeven worden, omdat je weigert te erkennen dat je misschien genade of vergeving nodig hebt.

Johannes van het Kruis (1542–1591) schreef consequent over de goddelijke liefde als het voorbeeld en model voor alle menselijke liefde, en over de menselijke liefde als de noodzakelijke school en voorbereiding voor elke vorm van ontmoeting met het goddelijke. Als je nooit menselijke liefde hebt ervaren, dan zal het heel moeilijk voor je zijn om te ontvangen dat God jou liefheeft. Als je nooit hebt kunnen ontvangen dat God jou liefheeft, zul je niet weten hoe diepgaand je ook mensen lief kunt hebben. Maar uiteraard kunnen deze beide beperkingen door de genade overwonnen worden.

Om het anders te zeggen: wat ik van mijzelf aan God laat zien, wat ik Hem laat aanvaarden, wordt wat ik kan zien en aanvaarden in mijzelf. En daardoor ga ik zelfs alles anders zien. Dit is 'radicale genade'. Daarom is het cruciaal dat we toelaten dat God en ten minste ook een andere persoon ons zien in onze onvolmaaktheid, ja zelfs in onze naaktheid, zoals we zijn – en niet zoals we graag zouden willen dat we zijn. Daarom moeten we ook anderen deze zelfde ervaring geven. Dat we hen met alle

fijngevoeligheid zien in hun onvolmaaktheid; anders zullen mensen nooit de goddelijke liefde leren kennen. *Ik bid dat er ten minste een persoon is bij wie je niet perfect hoeft te zijn. Ik heb er een paar in mijn leven, en zij zijn voor mij een grote steun en bron van vreugde.*

Zulke ultiem vrije en vrijgevig geschonken liefde is de enige liefde die ons op de diepste niveaus van ons bewustzijn bevestigt, omvormt en verandert. Daar verlangen we allemaal naar en we zijn er ook voor geschapen. En als je dit kunt ontvangen, zul je dit als vanzelf ook aan anderen doorgeven.

Kun jij God toestaan om 'jou te zien in jouw lage staat', zoals Maria het zei in Lucas 1:48? Zonder dat je wacht op een moment ergens in de toekomst dat je erin gelooft dat je het waard bent? Overweeg deze woorden geïnspireerd door Johannes van het Kruis: "Heb lief wat God ziet in jou."

Dit is een vertaling van 'Love the Contradictions', geschreven door Richard Rohr OFM. De tekst verscheen als meditatie via het Center for Action and Contemplation. Klik voor de Engelstalige meditatie op deze link https://cac.org/love-the-contradictions-2019-06-19/?utm_medium=email&utm_campaign=2019-06-22%20DM%20Weekly&utm_content=2019-06-22%20DM%20Weekly+CID_81d776c0fcdd96b0da166d8634052410&utm_source=Campaign%20Monitor%20Google%20Analytics&utm_term=Wednesday.